

BOUWEN AAN EEN GEESTELIJK THUIS
SAMEN VOOR *onze waarden* STAAN

— PUBLICATIE INFORMATIE

Originele titel: Building Spiritual Homes, Living our Values Together: iCOR Church Board Guide

Projectleider: Zlatko Musija en Jonatan Tejel

Hoofdauteur: Tom de Bruin

Auteurs: Janos Kovacs-Biro, Victor Marley, Paul Tompkins, Thomas Rasmussen, Stephan Sigg, Nathan Stickland

Vertaling: Thijs de Reus en Nelske Verbaas

iCOR-trainers Nederland: Madelon Comvalius en Jacob Engelgeer

Ontwerp en lay-out: Simon Eitzenberger (desim.de)

Afbeeldingen: @shutterstock.com / @unsplash.com

© 2020 Youth Ministries Department

Trans-European Division of the Seventh-day Adventist® Church,
119 St Peter's Street, St Albans / Herts AL1 3EY, United Kingdom

Inter-European Division of the Seventh-day Adventist® Church, Schoss-
haldenstrasse 17, 3006 Bern, Switzerland

Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten

Departement Jongeren & Gezinnen

Departement Ontwikkeling & Toerusting

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleuvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Bijbelteksten die worden geciteerd zijn genomen uit de Nieuwe Bijbelvertaling.

1e uitgave: 2021 - Huis ter Heide

INLEIDING

→ p. 4

HOE DEZE HANDLEIDING
TE GEBRUIKEN

→ p. 10

WE GAAN BEGINNEN!

→ p. 14

VERBINDEN

→ p. 16

ZORGEN

→ p. 20

DEELNEMEN

→ p. 24

AANBIDDEN

→ p. 28

ONDERWIJZEN

→ p. 32

DIENEN

→ p. 36

VERZOENEN

→ p. 40

BEGELEIDEN

→ p. 44

TRAINEN

→ p. 48

LEIDING GEVEN

→ p. 52

6 WAT HEEFT DE WAARHEID VEEL VERLOREN DOORDAT ER NIET GENOEG AANDACHT WAS VOOR WAT JONGEREN NODIG HADDEN IN HET GELOOF ... WAAROM ZIEN WE INZET VOOR DE JEUGD IN ONS MIDDEN NIET ALS ZENDINGSWERK? DAT VRAAGT HEEL VEEL TACT, BEDACHTZAME AANDACHT EN OPRECHT GEBED OM HEMELSE WIJSHEID. 9

Ellen G. White, *Gospel Workers*, p. 207.2-3

Helemaal terecht, deze oproep van Ellen White. Wij moeten zorgen voor wat jongeren geestelijk nodig hebben. Jonge mensen hebben de gemeente nodig en de gemeente heeft jonge mensen nodig. Jongeren zijn dynamisch, creatief, vernieuwend en ze zijn tot grootse dingen in staat. Veel van de christelijke opwekkingen en hervormingen ontstonden omdat jongeren actief werden. Dat Jezus jongeren uitkoos als zijn leerlingen, is ook geen toeval. Natuurlijk zijn onze jongeren heel belangrijk zijn voor de gemeente. Daarom is het zo verontrustend dat we vaak meer dan de helft van onze jonge mensen verliezen. Waarom zijn de gemeente verlaten? Meestal vanwege relaties, niet vanwege

het geloof of de uitleg daarvan. De sleutel tot een gezonde gemeente zijn de onderlinge relaties! Gemeenten waar jongeren voelen dat ze erbij horen en waar ze actief kunnen deelnemen aan het vormgeven van het leven, de visie en de opdracht van de gemeente, zijn meestal bevlogen, enthousiaste gemeenschappen. Gemeenten met jonge mensen hebben meer kans de samenleving van nu te bereiken met het eeuwige evangelie van Jezus Christus (Openbaring 14:6-12).

Dat kun je ook zeggen van gemeenten die bruggen bouwen tussen mensen. Ellen White schreef: 'De mensen die voor God werken

moeten een eenheid worden doordat zij liefdevol meevoelen met en vertrouwen hebben in elkaar ... Iemand die iets zegt of doet wat de leden van de gemeente van Christus van elkaar scheidt, werkt het doel van de Heer tegen. Echte religie brengt de harten van mensen bijeen, en geeft een hele liefdevolle verbondenheid. Niet alleen een verbondenheid met Christus, maar ook met elkaar.' (Gospel Workers, p. 484.1).

Een gemeente die effectief zending bedrijft, is een gemeente die de harten van mensen verbindt. Wil je dit goed doen? Dan moet je verschillen overbruggen: leeftijdsverschillen, culturele verschillen en sociale verschillen. Een gemeente die het echt lukt de boodschap van

de drie engelen te delen met anderen, is een gemeente die zich richt op relaties. Die relaties overbruggen generaties, culturen en sociale klassen.

HOE BEREIKEN WE MEER MENSEN MET HET EVANGELIE?

Als kerk hebben we in de hele wereld te maken met uitdagingen en vragen. We willen dat zoveel mogelijk mensen bij Gods volk horen. We willen mensen bereiken en we willen hen ook in de gemeente houden. Deze dingen zijn met elkaar verbonden. Gemeenten die hun leden en hun jongeren vast weten te houden, kunnen mensen vaak het beste bereiken.

6 DE VRIJPLAATSEN IN HET OUDE TESTAMENT ZIJN VANDAAG DE DAG NOG STEEDS EEN VOORBEELD VOOR DE GEMEENTE. EEN GEMEENTE, CHURCH OF REFUGE, DIE DE GEBRUIKEN EN IDEEËN VAN DE VRIJPLAATSEN IMPLEMENTEERT, IS EEN GELOOFSGEMEENSCHAP DIE ECHT PROBEERT IEDEREEN EEN VEILIGE EN OOK HEILIGE PLEK TE GEVEN.'

Hoe bereiken we dus de wereld met Gods boodschap, en wat kunnen we doen om onze jongeren in de gemeente te houden? En hoe we ze kunnen terugwinnen? Het Centrum voor jeugdevangelisatie (Centre for Youth Evangelism, een onderzoeksinstituut van Andrews University), ontwikkelde het idee van de gemeente als een vrijplaats: Church of Refuge, oftewel COR. De vrijplaatsen van het Oude Testament zijn het voorbeeld van de voorwaarden voor de gemeente als vrijplaats (Deuteronomium 19:1-13, Numeri 35:6-15). Deze gemeenten als vrijplaats volgen de gebruiken en ideeën van deze Bijbelse vrijplaatsen. Zij passen ze toe op de gemeente als veilige plek. Zo'n vrijplaats is een geloofsgemeenschap die er doelbewust op is gericht iedereen een veilige en heilige plek te bieden. Gemeenten als vrijplaats zijn bewust vooral gericht op jongeren en zorgen ervoor dat ze zich beschermd en gewaardeerd kunnen voelen en dat zij erbij betrokken worden.

Jezus' gaf zijn volgelingen de opdracht om 'leerlingen te gaan maken' (Matteüs 28:16-20). Die opdracht neemt iCOR serieus. iCOR is zo ontworpen dat het echt leerling zijn van Jezus aanmoedigt en bevordert. Gemeenten die de iCOR-principes volgen, zetting zich in voor het ontwikkelen van veilige maar ook uitdagende plekken en geloofsgemeenschappen. Deze gemeenten betrekken iedereen bij de zending: het delen van Gods boodschap. Alle leden kunnen hier hun geloof ervaren en sterker maken. iCOR hoort bij een wereldwijd adventistisch netwerk. Het is een samenwerkingsverband van het Centrum voor jeugdevangelisatie (Andrews University), de Trans-Europese Divisie, de Inter-Europese Divisie en het jeugddepartement van de Generale Conferentie. Samen met deze partners ontwikkelt iCOR nieuwe

ideeën, strategieën en hulpmiddelen om de plaatselijke gemeenten te ondersteunen.

HET GEZIN VAN GOD

Wij geloven in een relationele God: de Vader, de Zoon en de heilige Geest, die samen één zijn. De Bijbel gebruikt bekende woorden om God te beschrijven. Bij de schepping zei God dat een mens niet alleen moet zijn. Mensen zijn verantwoordelijk voor elkaar.

De gemeente is de gemeenschap van Gods kinderen: Gods gezin. En als Gods gezin is de gemeente een liefdevolle, zorgzame en koesterende gemeenschap. Leden krijgen kracht en ondersteuning, zodat zij contact krijgen met elkaar en al hun kwaliteiten in Christus kunnen gebruiken. Net als een gezin moet de gemeente er zijn voor alle generaties. Jong en oud werken er samen om God te eren. Zulke iCOR-gemeenten betrekken daarom iedereen in hun aanpak. Mensen van alle generaties, culturen en

sociale achtergronden zijn er welkom. Want iCOR gelooft dat we elkaar allemaal nodig hebben om geestelijk te kunnen groeien. De 'i' in iCOR staat voor intergenerationeel: we verwelkomen alle generaties. Maar de 'i' staat ook voor intercultureel en intersociaal. God is de vader van al zijn kinderen, van alle culturen en achtergronden. Het maakt niet uit wie je bent: je bent een leerling van Christus. Een gemeente die serieus neemt wat Jezus ons leerde, helpt haar leden om echte leerlingen van Jezus te zijn.

EEN ECHTE LEERLING ZIJN VAN JEZUS

De grote opdracht die Christus aan zijn volgelingen gaf, was om leerlingen te maken. Leerling zijn, dat is meer dan een programma draaien in de gemeente. Het is zelfs de reden dat de gemeente bestaat. Een echte leerling zijn van Jezus, op een holistische manier (dus kijken naar het geheel), betekent veel meer dan vertellen over het evangelie. De gemeente volgt Jezus' voorbeeld en geeft aandacht aan vier gebieden: relaties, geestelijke groei, zending en mensen kracht geven.

Leerling zijn op een relationele manier

Jezus riep zijn leerlingen persoonlijk en onderhield altijd een band met hen. Ze reisden samen, brachten samen tijd door en leerden elkaar kennen. Echte leerlingen van Jezus richten zich op relaties. Je ontwikkelt je leerling-zijn door je met elkaar te verbinden, door voor elkaar te zorgen en door samen mee te doen aan zending.

Leerling zijn gericht op geestelijke groei

Jezus richtte zijn aandacht op de geestelijke groei van zijn leerlingen. Hij aanbad God samen met hen en Hij ging samen met hen in gebed. Jezus begeleidde zijn leerlingen in hun ontwikkeling van zelfstandig geloven en Hij daagde hen uit in hun denken. Zo moet een echte leerling van Jezus ook zijn: gericht op geestelijke groei door geloof te ontwikkelen, door betekenisvolle vormen van aanbedding en door betekenisvol onderwijs.

Leerling zijn door gericht te zijn op zending

Jezus bracht zijn leerlingen in contact met dienstwerk door ze er eerst voor korte tijd op uit te sturen. Pas later geven ze hun leven aan dienstverlening, zending en het trainen van andere leerlingen. We willen Jezus' voorbeeld volgen. Daarom richten wij ons, als echte leerlingen, vooral op deze opdracht. Leerlingen van Jezus moeten altijd betrokken zijn bij het dienen van anderen. En ze moeten betrokken zijn bij Jezus' dienstwerk van genezen en verzoenen.

Leerling zijn geeft je kracht

Jezus gaf zijn leerlingen een opdracht, maar Hij stuurde ze er niet zo- maar op uit. Hij gaf ze de juiste uitrusting om te slagen. Hij gaf hen de

kracht om bergen te verzetten en de Geest om hen te troosten. Hij bad vaak voor hen. Oprecht les geven aan leerlingen, zorgt ervoor dat zij kracht krijgen. Het onderwijs moet leerlingen begeleiden, trainen en coachen, zodat zij leiders kunnen worden. Het moedigt hen aan de visie helemaal te begrijpen en die zich eigen te maken. Steeds bidden om kracht te ontvangen is heel belangrijk.

DE WAARDEN VAN GEMEENTE ZIJN ALS EEN VRIJPLAATS

Gemeente zijn als vrijplaats is een manier om leerling van Christus te zijn in plaatselijke gemeenten. Je hebt net gelezen over de vier aandachtsgebieden. Op basis daarvan zijn er tien waarden, die de je altijd moet toepassen en bespreken in het gemeentelven. Deze waarden helpen de gemeente te groeien en een veilige plek te worden voor iedereen, vooral voor jongeren.

De tien iCOR-waarden zijn geen programma's die je draait. Het zijn levensveranderende, geloofsverruimende waarden. Ze zijn heel erg belangrijk om echt leerling van Jezus te zijn en om Christus' opdracht te kunnen uitvoeren. De waarden zijn onmisbaar voor de geestelijke behoeften van jong en oud.

De tien iCOR-waarden zijn samen een kader dat de aandacht richt op echt leerling zijn van Jezus. Ze geven de gemeente de kracht om haalbare doelen te stellen en om goed werkende programma's op te zetten. Met de tien iCOR-waarden worden gemeenten een echt geestelijk thuis te worden voor alle mensen, wie ze ook zijn.

RELATIES

VERBINDEN → Gemeenten waarin mensen zich met elkaar willen verbinden, streven naar het aangaan van authentieke en liefdevolle relaties. Die relaties overstijgen grenzen van generaties, culturen en sociale klassen.

ZORGEN → Gemeenten waarin mensen voor elkaar zorgen, bevorderen een liefdevolle houding waarbij mensen de armen uitstrekken naar anderen. Zij leven zich in en accepteren mensen zoals ze zijn. Ze zetten zich actief in voor ieders welzijn en bieden ondersteuning op alle gebieden van het leven.

DEELNEMEN → Gemeenten die deelname stimuleren, hebben waardering voor de gaven en bekwaamheden van hun medemensen. Zij scheppen ruimte voor mensen om deel te nemen aan het vormgeven van alle aspecten van het gemeenteleven. Op die manier bevorderen zij een gevoel van 'erbij horen' en identificeren zij zich met de gemeente.

GEESTELIJKE GROEI

AANBIDDEN → Gemeenten die begrijpen dat aanbidding betekent dat je het evangelie elke dag in de praktijk brengt, zoeken naar creatieve mogelijkheden om aanbidding te vieren in het dagelijks leven. Zij doen er alles aan om van de sabbat een betekenisvolle ervaring te maken.

ONDERWIJZEN → Gemeenten die het Woord van God onderwijzen, doen dat relevant, creatief en praktisch.

MISSIE

DIENEN → Missiewerk en je inzetten voor anderen vragen om dienstbaarheid. Dienende gemeenten volgen Jezus' voorbeeld door zich in te zetten voor de behoeften van anderen. Zij proberen nieuwe methoden te ontdekken om te dienen.

VERZOENEN → Gemeenten die zich inzetten voor verzoening en die verzoend zijn, moedigen verzoening en genezing actief aan in Jezus' naam. Dat geldt voor de relatie met onze hemelse Vader en met elkaar.

ZELFBEWUSTZIJN

BEGELEIDEN → Gemeenten die in het bijzonder zorgen voor persoonlijke begeleiding van hun kinderen en jongeren, hebben volwassenen die op hun geloofsreis relaties willen aangaan om mensen geestelijk te begeleiden.

TRAINEN → Gemeenten die openstaan om te leren, bieden hun leden trainingen aan. Zij hebben zo de mogelijkheid om hun eigen gaven en bekwaamheden te ontwikkelen en kunnen de gemeente allerlei dienstwerk bieden.

LEIDEN → Gemeenten die strategisch denken en een doel nastreven, hebben een visie en zijn gedreven. Zij nemen de jongere generatie mee in het leiden van de gemeente.

Hoe je deze handleiding kunt gebruiken

DEZE HANDLEIDING HELPT JOUW GEMEENTE ICOR IN TE VOEREN.
HIJ HOORT BIJ EEN PROCES VAN VIJF STAPPEN.

1. DE ICOR-WAARDEN BESPREKEN IN HET KERKBESTUUR

Het begrijpen van de iCOR-principes is de eerste belangrijke stap. Elke gemeente is uniek en een kant-en-klare oplossing bestaat niet. Maak daarom tijdens elke bestuursvergadering tijd vrij om met elkaar een iCOR-waarde te bespreken. Er zijn tien waarden. In een jaar of twee kun je dus alle principes doornemen en de invoering ervan bespreken. De handleiding voor deze training werkt zo dat de wijding voor de vergadering vanzelf tot een discussie leidt.

2. DE OPZET

De *Handleiding voor het gemeentebestuur* is heel praktisch. Er staan discussievragen in en vragen die te maken hebben met de invoering. Gebruik ze allebei! Door het gesprek leer je de andere leden van het bestuur beter kennen. Je krijgt meer begrip voor elkaar en dat maakt het invoeren van de principes makkelijk. Het stukje 'om over na te denken' bij elk principe kun je gebruiken als wijding voor de bestuursvergadering. Er zijn ook video's die je met het bestuur kunt bekijken. Gebruik die bijvoorbeeld ook als ijsbreker voor het groepsgesprek op

sabbatmorgen, of als een extra informatie-item tijdens de eredienst. Bespreek hoe jouw gemeente deze video's het beste kan gebruiken.

3. DE iCOR-SPIRAAL

Bespreek elke iCOR-waarde in deze handleiding, en verbaas je erover hoe veel je al doet! Door de discussie begrijp je ook dat er veel redenen zijn om in de praktijk nog meer te doen met de waarde. Vergeet niet om de taken te verdelen en maak mensen verantwoordelijk voor hoe de plannen worden uitgevoerd. iCOR is holistisch en dat betekent dat je de hele gemeente erbij betreft. Zorg er bij het

invoeren van deze principes voor dat je de jongeren van de gemeente geen 'project' maakt. Ze horen erbij en je moet ze vanaf het begin bij dit proces betrekken!

Denk niet dat iCOR een programma is dat op een gegeven moment klaar is en dan stopt. Het is juist een leerproces. Doordat de gemeente ervaring opdoet, begint het steeds weer opnieuw. Om je te laten zien wat we daarmee bedoelen, hebben we de iCOR-spiraal bedacht. Deze handleiding leidt je door deze spiraal, door steeds een andere waarde voor te stellen.

3. STAPPEN

Welke strategie en welke duidelijke stappen zijn er uitgezet?

4. IN DE PRAKTIJK BRENGEN

Begin met het experiment en breng de duidelijke stappen in de praktijk.

1. REFLECTIE

Denk na over de situatie zoals die nu is.
Wat is al aanwezig? Wat is er precies nodig?

2. DOELEN

Wat kunnen we verbeteren als we rekening houden met onze mogelijkheden?
Stel een aantal doelen vast.

5. EVALUATIE

Wat is de uitwerking van de stap(pen)?
Wat ging er niet goed?
Wat was echt een succes?

4. COMMUNICATIE

Gaat jouw gemeente deze tien waarden uitvoeren? Dan is het heel erg belangrijk dat je ze duidelijk communiceert. Zorg ervoor dat je beslissingen en nieuwe plannen regelmatig aan de hele gemeente vertelt. Doe dat als het even kan op verschillende manieren, die passen bij verschillende doelgroepen. Transparant zijn en verantwoording afleggen zijn allebei belangrijk. Vooral wanneer je iets nieuws gaat doen, helpt het als mensen begrijpen waarom je dat doet. Als ze het begrijpen, is de kans groter dat ze er positief over zijn.

5. ZOEK IEDER JAAR CONTACT

Ben je onderdeel van het iCOR-netwerk en begin je er mee te

werken? Dat is een krachtige boodschap! Naar andere gemeenten, je naaste omgeving en naar het Landelijk Hoofdkantoor. Je zegt namelijk dat jouw gemeente gelooft in het leerling zijn van Jezus. Je zegt dat dit voor jouw gemeente een prioriteit is. En je zegt dat leerling zijn van Jezus voor alle generaties en culturen is. Om ervoor te zorgen dat je verantwoording aflegt, er follow-up is en om voortdurende dialoog te hebben, bedachten we twee instrumenten om de voortgang te evalueren. Dat zijn de iCOR-gemeentetest en de iCOR-barometer. Dit is geen controle. We willen je helpen om regelmatig te evalueren wat je doet. Een jaarlijkse evaluatie is een geweldig idee. Het helpt de leiding van het iCOR-team ook om zelf regelmatig te evalueren. Zo blijft iCOR passen bij wat jouw gemeente nodig heeft.

We gaan beginnen!

DENK JE DAT JOUW GEMEENTE ZICH MEER MOET RICHTEN OP HET LEERLING VAN JEZUS ZIJN? BEGIN ER NU MEE! KIES BIJ DE VOLGENDE BESTUURSVERGADERING VOOR EEN WAARDE EN BEGIN MET LEZEN.

Je moet nog één ding weten: voor elke waarde zijn er extra Bijbelteksten die je kunt lezen. Of je ze gebruikt, ligt aan hoeveel tijd je hebt tijdens de vergadering. De Bijbel is belangrijk, maar dat is het gesprek ook! Zorg ervoor dat je tijd hebt voor het gesprek en voor het in de praktijk brengen van de waarde.

Als je ruim van te voren een vergadering plant, kunnen alle bestuursleden de extra Bijbelteksten thuis al lezen. Zo kunnen ze bidden en vragen wat de teksten betekenen. Ze kunnen ze zelfs met andere leden bespreken. Dit brengt de kracht van het Woord, van gebed en van onderlinge verbondenheid naar de bestuursvergadering en je plannen.

VERBINDEN

1

VERBINDENDE GEMEENTEN WILLEN ECHE EN LIEFDEVOLLE RELATIES DIE OVER GENERATIES, CULTURELE EN SOCIALE GRENZEN HEENGAAN.

Want door het geloof en in Christus Jezus bent u allen kinderen van God. U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus. En omdat u Christus toebehoort, bent u nakomelingen van Abraham, erfgenamen volgens de belofte. (Galaten 3:26-29)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Handelingen 2:45-47 / Dagelijkse onderlinge verbondenheid
- › Handelingen 15:1-21 / Discussiëren
- › Johannes 15:1-17 / Jezus en liefde
- › Filippenzen 1:9-10 / Liefde en onderscheidingsvermogen

WAT BETEKENT VERBINDEN?

God is liefde. Vader, Zoon en heilige Geest zijn samen God en Hij is een God van relaties. De gemeente moet dat weerspiegelen. Werken aan gezonde relaties is één van de belangrijkste taken van de christelijke kerk. De liefde die volgelingen van Jezus onderling uitleven, kan niet missen. Het laat zien dat Jezus' volgelingen mensen zijn die bij God horen. Ook zorgt het ervoor dat hun geloof echt is. Je kunt God niet liefhebben en de mensen om je heen negeren. Christelijke vriendschap moet worden opgebouwd en uitgeleefd. Samenkomen in dezelfde ruimte voor een geestelijk programma is niet genoeg. Gemeenten die mensen met elkaar verbinden, willen bewust echte en liefdevolle relaties vormen. Daarbij tellen grenzen als generaties, culturen en sociale groepen niet. Mensen leggen contacten met anderen, binnen en buiten de kerk. Vooral voor jonge mensen in de gemeente is dat heel belangrijk. Het is onmisbaar voor hun geestelijke groei om niet alleen goede relaties te hebben met leeftijdsgenoten, maar ook met volwassenen.

OM OVER NA TE DENKEN

Meer dan de helft van de wereldbevolking woont in steden. We hebben voortdurend te maken met andere mensen. Vaak hebben we contact met zó veel mensen dat we met maar weinig mensen een hechte band hebben. We leggen geen verbinding met anderen en hebben weinig goede vrienden op wie we altijd kunnen rekenen. Dat is gevaarlijk, omdat het betekent dat we het contact met elkaar verliezen. En juist doordat we met iedereen contact proberen te houden. De Bijbel herinnert ons eraan hoe belangrijk verbinding is: ‘Je kunt beter met zijn tweeën dan alleen zijn, want – dat is zeker – samen zwoegen loont. Wanneer twee vrienden samen zijn en een van beiden valt, helpt de ander hem weer overeind, maar wie alleen is en ten val

komt is beklagenswaardig, want hij heeft niemand die hem op de been helpt.’ (Prediker 4:9-10)

Veel mensen verlaten de gemeente. Niet omdat ze dat zo graag willen, maar omdat we het contact met hen verliezen. We houden geen contact of we zoeken geen contact met mensen die bij ons in de buurt komen wonen. We verliezen de verbinding of leggen die nooit. Hoe zorgen we dat we beter in contact komen met anderen? Zorg er in jouw gemeente voor dat je contact houdt met de gemeenten in de buurt. Neem contact op met de coördinator van de regio van jouw gemeente. Of neem contact op met de jeugtleider. Laat weten dat jouw gemeente contact belangrijk vindt en zeker wilt weten dat niemand wordt vergeten die naar jouw omgeving komt. Hoe zit het als mensen verhuizen? Blijf je in contact? Hoe doe je dat?

Het Nieuwe Testament staat vol met brieven. Veel van die brieven zijn van Paulus. Als je zijn inleidingen leest, weet je gewoon hoe graag hij daar bij hen had willen zijn. ‘U ziet het aan de grote letters’, zegt hij. ‘Wij zullen u samen kunnen bezoeken’, belooft hij (Galaten 6:11; Hebrreeën 13:23). Wat nog belangrijker is, is dat je kunt zien dat hij oprecht geeft om het welzijn van de leden en hun redding.

Wie zie je als je in je gemeente rondkijkt? Wie zie je niet? Misschien heb je al jaren een groep scouts of pathfinders in de gemeente, maar zijn heel veel van hen allang verdwenen en geen deel meer van het gezin van je gemeente. Misschien is het voor sommige oudere leden niet

zo gemakkelijk om naar de gemeente te komen. Misschien heb je veel studenten naar jouw stad zien verhuizen, maar blijven ze de gemeente niet bezoeken. Zijn er mensen naar jouw omgeving gekomen, maar spreken zij de taal niet zo goed. Hoe betrek je al deze mensen bij de gemeente? Ga je relaties aan die over de leeftijdsgrenzen, de sociale en de culturele grenzen heengaan?

DISCUSSIE

- › Heb jij in de loop der jaren het contact met goede vrienden verloren? Waarom?
- › Heb jij echte relaties, met mensen van andere leeftijden, en andere sociale of culturele groepen? Wat geven deze relaties je?
- › Zijn er leden waarmee je het contact hebt verloren?

- › Hoe komt het dat jij geen relaties aangaat met mensen die anders zijn?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Wat doen wij al om echte relaties aan te gaan?
- › Zijn er elementen in de cultuur van onze gemeente die we moeten veranderen om echte relaties te krijgen?
- › Wat is haalbaar om binnen de komende 12 maanden meer relaties aan te gaan?
- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering al in de praktijk brengen? (Kies er één of twee uit de onderstaande suggesties of uit jullie eigen discussie.)

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Stel een welkomstpakket voor nieuwe leden samen.
- › Wijs een 'buddy' toe aan elk nieuw lid.
- › Plan een 'thuiskomsabbat'.
- › Maak gebruik van de sociale media om in contact te blijven met leden die zijn verhuisd.
- › Zorg voor een gebedsgroep, waarbij mensen voor anderen bidden, wie ze ook zijn.
- › Plan sabbatten waarbij je doelbewust groepen met elkaar mengt. Breng jong en oud samen voor groeps gesprekken in de sabbatschool.
- › Bedenk een systeem waarmee alle leden de namen van alle andere leden kunnen leren.

ZORGEN

2

GEMEENTEN DIE ZORGEN VOOR MENSEN MOEDIGEN EEN LIEFDEVOLLE HOUDING AAN. DAARDOOR BENADEREN ZE ANDEREN MET MEDELEVEN. ZIJ ACCEPTEREN MENSEN ZOALS ZE ZIJN, ZETTEN ZICH ACTIEF IN VOOR HEN EN ONDERSTEUNEN BIJ ALLES IN HET LEVEN.

Broeders en zusters, wat heeft het voor zin als iemand zegt te geloven, maar hij handelt er niet naar? Zou dat geloof hem soms kunnen redden? Als een broeder of zuster nauwelijks kleren heeft en elke dag eten tekortkomt, en een van u zegt dan: ‘Het ga je goed! Kleed je warm en eet smakelijk!’ zonder de ander te voorzien van de eerste levensbehoeften – wat heeft dat voor zin? (Jakobus 2:14-16)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Deuteronomium 19:1-14 / Vrijplaatsen
- › Romeinen 14:1-15:7 Verschillen en acceptatie

WAT BETEKEN ZORGEN?

Oprecht en actief voor elkaar zorgen is wat mensen heel hard nodig hebben. Het voorziet in een basisbehoefte. Mensen die zich geliefd en geaccepteerd voelen, ontwikkelen vertrouwen en worden veel opener, ook voor indrukken. Gemeenten die zorgen voor hun medemensen

bouwen een ondersteunende gemeenschap op. Dat komt omdat zij het als hun opdracht zien lief te hebben zoals Jezus mensen liefhad. Vooral jongeren hebben het nodig, een liefdevolle, zorgende en ondersteunende geloofsgemeenschap. Echte, warme zorg moedigt mensen aan om voor elkaar te zorgen. Het maakt andere mensen niet uit hoeveel goede kennis we hebben. Ze moeten dat ervaren!

Zorgzame gemeenten willen mensen ondersteunen in hun geestelijke groei, zodat zij op een dag kunnen zeggen: ‘Dit is mijn kerk!’ Echte, koesterende zorg betekent gebed en allerlei praktische hulp. Een zorgzame houding maakt gemeenten gevoelig voor wat hun medemensen geestelijk en praktisch nodig hebben.

OM OVER NA TE DENKEN

Het zou toch super zijn als je plaatselijke adventgemeente bekend stond als de meest liefdevolle plaats van de stad! Jezus vertelde zijn leerlingen dat mensen zijn volgelingen herkennen aan hun liefde voor

elkaar. Maar veel mensen voelen zich niet geliefd of geaccepteerd in gemeenten. Ik weet zeker dat jij dit ook heel verdrietig vindt. Met elkaar willen we dat veranderen.

Een gemeente die leeft volgens de waarden van iCOR, is anders. Die volgt Jezus' voorbeeld van onvoorwaardelijke liefde en acceptatie. Jezus liet zien dat Hij mensen die echt naar geloof zochten volledig accepteerde. In Johannes 6 lezen we wat het voorbeeld van Jezus betekent. Net nadat Hij de vijfduizend had gevoed met vijf broden en twee kleine vissen, stapten de leerlingen in een boot en gingen over het meer naar Kapernaüm. Anderen volgden hen, op zoek naar Jezus. Toen ze Hem vonden, vroegen ze onder andere om nog een teken om

te 'zullen zien en geloven'. Jezus sprak verder over brood uit de hemel en zei vervolgens: 'Ik ben het brood dat leven geeft. Wie bij Mij komt zal geen honger meer hebben, en wie in Mij gelooft zal nooit meer dorst hebben.' (Johannes 6:35)

Jezus beloofde dat iedereen die naar Hem toekomt en gelooft nooit honger of dorst zal hebben. Dat is een prachtige belofte. Maar Hij was nog niet klaar, want Hij geeft daarna nog een belofte: 'Iedereen die de Vader Mij geeft zal bij Mij komen, en wie bij Mij komt zal Ik niet wegsturen.' (Johannes 6:37) Hij maakt hier heel duidelijk dat dit voor iedereen geldt. Jezus heet iedereen welkom. Niet sommigen, niet alleen de goeden, niet alleen de volmaakten en ook niet alleen de uitverko- renen. Iedereen. Dit zijn woorden die iedereen insluit en die iedereen uitnodigt naar Jezus te komen. Met de zekerheid dat ze nooit zullen worden weggestuurd!

Veel gemeenten en christenen vinden het moeilijk het voorbeeld van Jezus te volgen en iedereen te accepteren. Als we mensen kunnen accepteren en hen kunnen betrekken bij het werk van de heilige Geest, kunnen zij groeien in geloof. Zij kunnen hun geloof dan ontwikkelen op een veilige en zorgzame plek. Planten groeien ook het beste in een zorgzame en voedende omgeving. Zo komen onze medemensen ook het beste tot hun recht door onze liefde, acceptatie, steun en zorg.

Hoe kan onze gemeente mensen meer accepteren en liefhebben? Hoe zorgen we ervoor dat mensen zich meer welkom en ondersteund voelen?

DISCUSSIE

- › Ben je ooit iemand in jouw gemeente tegengekomen die zich niet geaccepteerd voelde? Waarom werden ze niet geaccepteerd? Hoe kwam dat zo?
- › Waarom is het zo moeilijk anderen te accepteren die anders zijn dan jijzelf? Welke mensen vind jij moeilijk te accepteren, en waarom? Hoe komt het dat jij in jouw gemeente het gevoel hebt dat er voor je wordt gezorgd? Wat veroorzaakt dat je het tegenovergestelde voelt?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Wat doen we als gemeente al om de hand uit te steken naar elkaar en om mensen te accepteren zoals ze zijn?
- › Zijn er dingen in onze gemeentecultuur die we moeten veranderen om zorgzaam, acceptierend en liefdevol te zijn? Wat kunnen we bewust doen om zorgzamer, meer acceptierend en liefdevoller te zijn?
- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering al in de praktijk brengen? (Kies er één of twee uit de onderstaande suggesties of uit jullie eigen discussie.)

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Stel een begroetingsteam samen dat iedereen verwelkomt.
- › Maak een plan dat de leden aanmoedigt mensen uit te nodigen.
- › Neem contact op met een plaatselijk bejaardenhuis en plan regelmatige bezoeken om voor iemand te zorgen.
- › Doe er alles aan om een omgeving te scheppen die nieuwe ideeën ondersteunt.

- › Bedenk een systeem zodat alle leden de namen van iedereen kunnen leren.
- › Sta regelmatig stil bij de vraag of leden zich welkom voelen en praat daarover met elkaar. Werk een plan uit dat zorgt dat er pastorale follow-up is.
- › Plan een dienst waar iedereen iets kan delen door te praten over momenten waarop ze zich geaccepteerd voelden en wanneer dat niet zo was.
- › Stel kleine groepen samen om acceptatie en zorg voor elkaar aan te moedigen.
- › Maak een lijst van mensen in de gemeente die extra zorg nodig hebben. Nodig de gemeente uit om voor hen te bidden en te zorgen.

DEELNEMEN

3

*GEMEENTEN DIE IEDEREEN AANMOEDIGEN OM MEE TE DOEN, WAAR-
DEREN DE GAVEN EN DE VAARDIGHEDEN VAN HUN MEDEMENSEN.
ZIJ GEVEN HUN DE RUIMTE OM TE HELPEN BIJ HET VORMGEVEN VAN
ALLE ASPECTEN VAN HET GEMEENTELEVEN. ZO BEVORDER JE HET GE-
VOEL VAN VERBONDENHEID EN IDENTIFICATIE MET DE GEMEENTE.*

Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus. Wij zijn allen gedoopt in één Geest en zijn daardoor één lichaam geworden, wij zijn allen van één Geest doordrenkt, of we nu Joden of Grieken zijn, of we nu slaven of vrije mensen zijn. Immers, een lichaam bestaat niet uit één deel, maar uit vele. (1 Korintiërs 12:12-14)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Handelingen 20:7-12 / De gevaren die dreigen als je er niet bij hoort
- › Efeziërs 4:11-16 / Gaven in de gemeente
- › Exodus 18:13-18 / Mozes kon het ook niet alleen af

WAT BETEKENT DEELNEMEN?

Als je meehelpt het gemeenteleven vorm te geven, maak je het gevoel dat je erbij hoort sterker. Je identificeert je met die gemeente en haar opdracht. Dat geldt zeker voor jonge mensen. Ze lopen over van ideeën, meningen en energie. Maar vaak krijgen ze niet de gelegenheid die toe te passen in de kerk. Er zijn studies die aantonen dat de jongeren de kerk belangrijk vinden. Is de kerk er ook van overtuigd dat jongeren belangrijk zijn? Het komt erop neer dat er een gevoel van erbij horen wordt gekweekt. Dat gevoel krijg je wanneer je bij de gemeente wordt betrokken en kunt bijdragen. Deze verklaring van de leiding van de Adventkerk ging over jongeren: 'De redenen die het meeste worden genoemd door mensen die de plaatselijke gemeente verlaten, gaan over de relaties, het ontbreken van een gevoel van erbij horen en een gebrek aan betekenisvolle betrokkenheid bij de

plaatselijke gemeente en haar opdracht.’ (Conserving Membership Gains, General Conference of Seventh-day Adventists Executive Committee, 2007, paragraaf 5). Het is daarom goed voor gemeenten om alle leden, jong en oud, én hun gasten aan te moedigen actief mee te doen met het vormgeven van de visie en missie van de gemeente.

OM OVER NA TE DENKEN

In Handelingen 20 staat een schokkend verhaal met goede afloop. Paulus is in Troas en is de hele nacht bezig met een toespraak. Er zijn veel mensen bij, waaronder ook een jonge man genaamd Eutychus. Hij zit in de vensterbank. Waarom zit deze jongeman daar? Waarom zit hij niet op een stoel en waarom niet in de buurt van Paulus? Als hij was gekomen om naar Paulus te luisteren, dan had hij toch zeker naast hem moeten zitten? Maar nee: Eutychus zit in de vensterbank, aan de rand van het kerkgebouw. Dat is zowel figuurlijk als letterlijk zo. Hij neemt geen deel aan het evenement of aan het gesprek.

Dus ... valt hij in slaap. Hij valt naar beneden en sterft. Sommigen zeggen misschien ‘eigen schuld’. Is dat wel zo? Wat zou er zijn gebeurd als Eutychus betrokken was geweest bij het gesprek? Als er nou eens iemand was geweest die hem had uitgenodigd mee te doen? Wat zou er dan zijn gebeurd? Dat weten we niet. Wat we wel weten, is dat deze jongeman geen deel uitmaakte van de bijeenkomst. We weten dat hij niet deel nam aan het evenement en dat hij geen deel was van de gemeente.

Heb je er ooit aan gedacht hoeveel mensen er in de vensterbanken van onze gemeente zitten? Mensen die er niet bij horen en die zich aan de rand bevinden. Mensen die niet deelnemen aan het gesprek. Zij zijn anoniem en blijven ongezien. Je kunt er waarschijnlijk niet veel bedenken, want je weet niet echt wie ze zijn. Eutychus is een tragisch geval dat heel goed de gevaren laat zien van mensen die niet deelnemen. Vaak merken we mensen pas op als er iets vreselijks gebeurt. Denk hier eens over na. Zouden we iets over Eutychus in onze Bijbels hebben gelezen als hij niet was gevallen? Zouden we hem hebben opgemerkt? Zouden de mensen in die ruimte hem hebben opgemerkt? Vaak zien we iemand pas als hij of zij al is gevallen.

Deze Eutychus is nog jong, maar het gaat niet alleen om jongeren. Gemeenten duwen veel mensen naar de randen. Sommige gemeenten doen dat met vrouwen, andere juist weer met mannen. Vaak worden mensen met een bepaalde nationaliteit of achtergrond naar de rand geduwd. In sommige gemeenten doen 'liberalen' niet mee, in andere zijn het juist de 'conservatieven'. Juist daarover heeft Paulus het in 1 Korintiërs 12. In Christus is er geen mannelijk of vrouwelijk en zijn er geen nationaliteiten meer, geen achtergronden, geen conservatieven of liberalen. In Christus zijn er alleen maar christenen.

Denk dus aan de 'vensterbanken'. Wie zit daar? Wie doet er niet mee? Waarom niet? Wat kun jij doen om iedereen erbij te betrekken? Bedenk dat van iedereen die Paulus ooit ontmoette, de Bijbel alleen zegt dat hij Eutychus omhelsde: de jongen die aan de rand zat. Wie heeft er een knuffel nodig?

DISCUSSIE

- › Wie denk je dat er aan de rand zit? Waarom denk je dat ze daar zitten? Waarom doen ze niet meer mee?
- › Waarom is het moeilijk iedereen erbij te betrekken?
- › Hoe kun je mensen aanmoedigen om betrokken te zijn? Wat kun jij daar zelf aan doen?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Wat doen we al om ervoor te zorgen dat iedereen mee kan doen?

- › Zijn er dingen in onze gemeentecultuur die we moeten veranderen om meer mensen mee te laten doen?
- › Welke praktische dingen kunnen we doen om voor meer deelname te zorgen?
- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering in de praktijk brengen? (Kies er één of twee uit de onderstaande suggesties of uit jullie eigen discussie.)

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Plan een dag voor iedereen, waarop zij hun geestelijke gaven kunnen ontdekken.
- › Maak een lijst met alle onderdelen van het gemeentelven en vraag mensen zich daarmee actief bezig te houden.
- › Zorg voor een klimaat dat nieuwe ideeën ondersteunt.
- › Hang een aanmeldingsformulier op voor allerlei taken waaraan in de gemeente behoefte is en wijs niemand af die zich aanmeldt.
- › Daag een groep mensen uit die aan de rand staan om één aspect van het gemeentelven voor één week over te nemen. Daag ze daarna vaker uit.
- › Als er een vacature ontstaat, vul deze dan niet in totdat een nieuw iemand zich aanmeldt. Vertrouw op God dat iemand dat inderdaad doet.
- › Deel de gemeente op in groepen en neem in elke groep iemand op die nieuw is.
- › Koppel leden aan de rand met ervaren leden en laat ze samen meedoen.

AANBIDDEN

4

VOOR GEMEENTEN BETEKENT AANBIDDING DE DAGELIJKSE PRAKTIJK OM HET EVANGELIE WERKELIJKHEID TE MAKEN. ZE ZOEKEN NAAR CREATIEVE MANIEREN OM AANBIDDING IN HET DAGELIJKS LEVEN TE VIEREN EN ZIJN VASTBESLOTEN OM VAN DE SABBAT EEN BETEKENISVOLLE ERVARING TE MAKEN.

Want waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben Ik in hun midden. (Matteüs 18:20)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Kolossenzen 3:16-17 / Alles dient aanbidding te zijn
- › Genesis 4:1-16 / Een conflict over aanbidding
- › Johannes 4:19-26 / Geest en waarheid
- › Openbaring 4:1-11 Aanbidding in de hemel
- › Openbaring 14:6-13 / Oproep tot aanbidding

WAT BETEKENT AANBIDDEN?

God aanbidden. Dat is geen gebeurtenis of een programma: het is een manier van leven. Als je leeft in aanbidding, vertrouw je erop dat God aanwezig is jouw dagelijks leven. Gods kinderen verkondigen niet

alleen het evangelie, maar zij vieren het! En ze leven het uit waar ze ook samenkomen. Wist je dat er onderzoeken zijn die laten zien dat gemeenschappelijke aanbidding een positieve uitwerking heeft op het geestelijk leven van mensen? Hetzelfde geldt voor vreugde en eerbied in zingen, muziek, gebed en prediking. De invloed daarvan komt ook terug in het dagelijks leven. Gemeenten die willen groeien door samen te aanbidden zijn actief bezig om van de sabbat een betekenisvolle gebeurtenis te maken. Zij vullen de aanbiddingsdienst zo in dat ook jongeren kunnen helpen en zij zich er ook door aangesproken voelen. 'Religieuze diensten moeten zo worden gepland en geleid dat ze niet alleen goed zijn voor de geest, maar moeten ook zo aangenaam worden gemaakt dat ze heel aantrekkelijk zijn' (Ellen White, *Testimony Treasures* Vol. 2, p. 440). Een gezamenlijke eredienst kan zich richten op geestelijke behoeften en op precieze situaties en doelen. Een liefdevolle, vreugdevolle en dankbare houding van iedereen die meedoet aan de

aanbidingsdienst is belangrijker dan de aparte onderdelen van het programma.

OM OVER NA TE DENKEN

Wanneer we onze Bijbels openen, duurt het niet lang voordat we ontdekken dat aanbidding centraal staat in ons mens zijn. Het allereerste conflict in de Bijbel gaat zelfs over aanbidding. Ook in onze gemeente kan het vaak aanleiding zijn tot een conflict. Wat zou er gebeuren als we onze aandacht niet op elkaar richtten, maar juist op God?

Door de hele Bijbel heen lezen we hoe een dienst van aanbidding mensen bij God brengt. Aanbidding is niet bedoeld om mensen te verdelen, of om mensen elkaar vragen te laten stellen. Kijk naar het verhaal van de tempelbouw door Salomo. De mensen zijn vol ontzag

en kijken naar de tempel die is vervuld met Gods aanwezigheid. Salomo bidt en wanneer hij dat doet, herinnert dat de mensen eraan dat God een God is die hoort en vergeeft.

Een van de pijnlijke dingen voor het Joodse volk tijdens de ballingschap, is dat ze zijn gescheiden van de tempel. Dat was hun centrum van aanbidding. In het gesprek van Jezus met de Samaritaanse vrouw legt Hij uit dat de tijd zal komen dat het niet meer gaat om waar we aanbidden. Het gaat er dan om hoe we aanbidden: in geest en in waarheid. Dat moment is nu gekomen. Wat betekent dat? Het betekent dat we niet alleen op de sabbatochtendienst aanbidden. Het moet terugkomen in elk moment van het leven. We hebben geen tempel meer: we zijn levende tempels. Wanneer mensen ons ontmoeten, komen ze dan mensen tegen die hen echt horen, die hen vergeven en die van hen houden? Net zoals Salomo de Israëlieten herinnerde waar het om ging toen hij de oorspronkelijke tempel bouwde.

Het betekent ook in dat we relevant moeten zijn wanneer we op sabbatmorgen aanbidden. Je ziet het in onze geloofsovertuiging, aan hoe we dat zeggen en toepassen. Hoe zijn we relevant? Het is aan jou om dat te ontdekken in je plaatselijke gemeente. Denk na over waarom mensen naar de gemeente komen. En denk eens na over waarom sommige mensen daar niet komen:

- › Is wat we doen niet langer relevant? Slagen we er niet langer in mensen tot God te leiden?
- › Waarom zingen we wat we zingen? Begrijpen we de liederen die we zingen?

- › Doen we dingen alleen voor de vorm? Of danken wij en loven wij God?
- › Waarom bidden we? Komen we voor God met dankbaarheid in ons hart? Of zitten we vol met vragen over wat we willen dat Hij gaat doen?

Heb je ooit vrienden uitgenodigd naar de gemeente? Het duurt vaak lang om daarvoor de moed te verzamelen. Als je hen dan uiteindelijk hebt gevraagd om mee te doen aan de eredienst, ben je dan de hele tijd zenuwachtig? Zal de overdenking goed zijn? Zal de aanbidding een heilig karakter dragen? Zullen mijn vrienden worden aangeraakt door de heilige Geest? Of zal onze eredienst betekenisloos zijn voor hen? Dat laatste is maar al te vaak het geval.

Hoe aanbid je? Waarom doe je dat zo? Hoe zouden jonge mensen in jouw gemeente die vraag beantwoorden? Wat kun jij doen om echt in geest en in waarheid te aanbidden?

DISCUSSIE

- › Bespreek enkele van de vragen hierboven.
- › Welke vormen van aanbidding kun je noemen (muziek is niet de enige vorm van aanbidding)?
- › Wat betekenen de woorden van Jezus om te ‘aanbidden in geest en in waarheid’? (Johannes 4)
- › Wat vraagt God van ons als het gaat om aanbidding?
- › Is de vorm van aanbidding in jouw gemeente relevant voor alle leden, dus ook voor jongeren, kinderen en bezoekers?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Wat doen we al om God te aanbidden op een relevante manier?
- › Zijn er elementen in de cultuur van onze gemeenten die we moeten veranderen om relevant te kunnen aanbidden?
- › Wat kun jij doen om de aanbidding van jouw gemeente voor iedereen relevanter te maken?
- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering in de praktijk brengen? (Kies er één of twee uit de onderstaande suggesties of uit jullie eigen discussie.)

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Betrek bewust zoveel mogelijk mensen bij aanbidding in jouw gemeente.
- › Zorg voor een gevarieerde eredienst die een breed publiek aanspreekt.
- › Kijk goed naar de teksten van de liederen van de zangdienst. Zorg ervoor dat de leden kunnen begrijpen wat ze zingen.
- › Stel iemand aan die ouder en een die jonger is om een eredienst in te vullen die rekening houdt met de verschillende leeftijden (of wijs twee mensen aan van verschillende culturen of sociale groepen).
- › Stel een werkgroep samen die verantwoordelijk is voor het leiden van de gemeente bij de aanbidding.
- › Betrek jongere en oudere mensen bij het opstellen van een onderwijsplan en om dat plan te evalueren.
- › Geef sprekers de opdracht relevant te blijven en ook praktisch te onderwijzen.
- › Betrek jongeren bij het plannen van bezoekersdiensten en eigen invullingen.

ONDERWIJZEN

5

GEMEENTEN DIE HET WOORD VAN GOD ONDERWIJZEN, COMMUNICEREN RELEVANT, CREATIEF EN PRAKTISCH.

Heb daarom de Heer, uw God, lief met hart en ziel en met inzet van al uw krachten. Houd de geboden die ik u vandaag opleg steeds in gedachten. Prent ze uw kinderen in en spreek er steeds over, thuis en onderweg, als u naar bed gaat en als u opstaat. Draag ze als een teken om uw arm en als een band op uw voorhoofd. Schrijf ze op de deurposten van uw huis en op de poorten van de stad.

(Deuteronomium 6:5-9)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Prediker 12:9-12 / Salomo was een geweldige leraar
- › Matteüs 4:23-24 / Een samenvatting van het dienstwerk van Jezus
- › Matteüs 28:18-20 / Opdracht om iedereen te onderrichten die een leerling van Jezus is geworden
- › Romeinen 10:13-17 / Iemand kan alleen tot geloof komen als hij onderricht heeft ontvangen

WAT BETEKENT ONDERWIJZEN?

Mensen willen goed bijbels onderwijs en overdenkingen die toepasbaar zijn in hun leven. De Valuegenesis Europe-studie laat zien dat overdenkingen die jonge mensen raken erg belangrijk is voor hoe ze de kerk ervaren. Luisteren zij naar overdenkingen die hun hart raken? Dan is de kans dat ze in de kerk blijven acht keer groter in vergelijking met jongeren die dat niet zo ervaren. Relevant zijn in het delen van het geloof is mogelijk. Daarvoor moeten mensen openstaan voor de werkelijkheid en voor wat anderen geestelijk nodig hebben. Daarover moeten ze dan met hen praten. Geloven in Jezus komt door 'luisteren' (Romeinen 10:17). Daarom is het zo enorm belangrijk dat christelijke waarden en de bijbelse leer praktisch, echt en creatief worden overgebracht. Jezus moet het middelpunt zijn. Gemeenten die dat als het belangrijkste zien, zijn waarschijnlijk relevant voor bezoekers. Het geloof overbrengen is niet beperkt tot de preek of tot het éénrichtingsverkeer van preken in de gemeente. Persoonlijke gesprekken zijn net zo belangrijk. En het op een creatieve manier overbrengen van ons geloof in het alledaagse leven ook (Deuteronomium 6:5-9).

OM OVER NA TE DENKEN

Jezus was een meesterlijke leraar. Hij besteedde naast genezing het grootste deel van zijn dienstwerk aan onderwijzen. We lezen dat Hij met gezag onderwees, heel anders dan de schriftgeleerden. We lezen dat Hij ook nieuwe lessen gaf. We weten dat zelfs zijn vijanden hem ‘Leraar’ noemden. We moeten beseffen dat Jezus mensen veel meer heeft geleerd dan wat we lezen in de evangeliën. Drie jaar lang trok Hij door het hele land om zijn leerlingen, zijn volgelingen en de mensen te onderwijzen. Hij moet veel meer hebben onderwezen dan de mooie lessen die de evangeliëschrijvers geïnspireerd met ons hebben gedeeld.

Als we kijken naar wat Jezus heeft onderwezen, dan zien we dat veel ervan erg relevant, creatief en praktisch is. Denk maar eens aan al die keren dat Jezus iemand ziet die problemen heeft. Hij helpt hen altijd en gebruikt dit praktische voorbeeld daarna vaak voor zijn onderwijs. Denk aan het moment dat iemand Jezus een moeilijke theologische vraag stelt. Hoe antwoordt hij daarop? De Farizeeën wilden van Jezus weten over belastingen en tienden. Jezus vraagt dan om iets praktisch: een munt. Aan de hand van dat eenvoudige voorbeeld helpt Hij de mensen hun eigen antwoord te vinden. Wanneer de rijke jongeman vraagt wie zijn naaste is, vertelt Jezus hem een verhaal over een man, rovers, een Leviet, een priester en een Samaritaan. Aan de hand van dat creatieve verhaal helpt Hij de jongeman om zelf het antwoord te vinden.

Wat Jezus onderwees, was diepgaand en levensveranderend. Maar het was ook relevant, creatief en praktisch. Wanneer Jezus het in Matteüs

13 over het koninkrijk van de hemel heeft, vertelt Hij eerst het voorbeeld van het koninkrijk dat als een uitgestrooid zaadje is. Het zaad groeit en groeit, totdat er vogels op neerstrijken. Dit is praktisch en creatief onderwijs, maar het spreekt vooral mensen aan die op akkers werken. Dus vertelt Jezus nog iets over het koninkrijk, maar dan vertelt Hij een andere gelijkenis. Dit keer is het een vrouw die gist in meel doet en die breidt zich uit: zo is het koninkrijk. Dat is een andere praktische en creatieve les, maar dit keer spreekt het mensen aan die in het huishouden werken.

Denk aan de leer van onze kerk. Is die relevant? Creatief? Praktisch? Denk eens terug aan de overdenking van afgelopen sabbat. Denk je dat de boodschap van toepassing was op het leven van iedereen die hem hoorde? Denk eens aan de overdenking daarvoor. Kun je je die nog herinneren? Heeft die overdenking het Woord van God op een creatief overgebracht? Denk eens aan de overdenking van een maand geleden. Was die zo praktisch dat je hem in jouw leven toepast? Hopelijk heb je al deze vragen met 'ja' beantwoord. Het is realistischer om te zeggen dat de leer van onze kerk waarschijnlijk meer op die van Jezus zou moeten lijken. Wat kunnen we doen om dat voor elkaar te krijgen?

DISCUSSIE

- › Kun jij je een preek herinneren die je leven veranderde? Wat was er zo speciaal aan dat stukje onderwijs?
- › Was het een levensveranderende ervaring? Waarom was de boodschap zo krachtig?
- › Welke onderwijsmogelijkheden heeft onze gemeente naast de preek?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Wat doen we al om relevant, creatief en praktisch te onderwijzen?
- › Zijn er elementen in de cultuur van onze gemeente die we moeten veranderen om relevanter, creatiever en praktischer te onderwijzen?

- › Hoe kunnen we als gemeente op een relevantere, creatievere en praktischere manier onderwijzen?
- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering in de praktijk brengen? (Kies er één of twee uit de onderstaande suggesties of uit jullie eigen discussie.)

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Doe je best om zoveel mogelijk jongeren te betrekken bij het onderwijs van de gemeente.
- › Maak een plan om de leden te leren hun geloof met anderen te delen in alledaagse situaties.
- › Zorg voor een gevarieerd lesplan in de eredienst, zodat je een breed publiek aanspreekt.
- › Stel een eredienstcommissie samen die verantwoordelijk is voor de plannen voor onderwijs en de eredienst.
- › Houd een brainstormsessie waarbij alle leden praktische manieren bedenken waarop zij hun geloof kunnen delen. Bedenk wat het betekent om te onderwijzen zonder 'les te geven' en te prediken zonder te 'preken'.
- › Betrek jongeren bij het opstellen van een lesplan en de evaluatie ervan.
- › Geef sprekers de opdracht om relevant te blijven en om op een praktische manier te onderwijzen.
- › Betrek jongeren bij het plannen van bezoekersdiensten en eigen invullingen.
- › Bezoek de trainingsdagen van het Landelijk Kantoor en leer om op een creatieve, nuttige en praktische manier te onderwijzen.

DIENEN

6

VOOR ZENDING EN HET DIENEN VAN ANDEREN MOET JE DIENSTBAAR ZIJN. GEMEENTEN DIE ZICH DIENSTBAAR OPSTELLEN, VOLGEN HET VOORBEELD VAN JEZUS DOOR ZICH HELEMAAL IN TE ZETTEN VOOR WAT ANDEREN NODIG HEBBEN EN ZIJN OP ZOEK NAAR NIEUWE MANIEREN OM TE DIENEN.

Jezus riep hen bij zich en zei: ‘Jullie weten dat heersers hun volken onderdrukken en dat leiders hun macht misbruiken. Zo zal het bij jullie niet mogen gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal jullie dienaar moeten zijn – zoals de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen. (Matteüs 20:25-28)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Jesaja 10:1-3 / Geroepen om te dienen
- › Micha 6:8 / Wat God verlangt
- › Johannes 13:1-17 / De voetwassing als voorbeeld
- › Efeziërs 5:21-33 / Dienstbaarheid binnen het huwelijk

WAT BETEKENT DIENEN?

‘De gemeente is georganiseerd om te dienen’ (Ellen White, *Karaktervorming*, p. 267). De gemeente is een gemeenschap. Een waar mensen zorgen en dienen. Vraag jonge mensen waarom zij het belangrijk vinden dat de kerk er is: hun antwoord is dat de kerk impact moet hebben op de maatschappij. Vooral jongeren staan klaar om betrokken te zijn bij activiteiten waarbij je de wereld de hand toesteeckt. Zij willen graag het verschil maken in het leven van een medemens! Vraag dus niet alleen of ze mee willen helpen bij de uitvoering van activiteiten, maar betrek ze ook bij het bedenken en plannen. Wie actief betrokken is, identificeert zich beter met de kerk en met het adventisme. Het is nu veel makkelijker voor mensen in de kerk om vrienden en kennissen uit te nodigen die willen meehelpen zich in te zetten voor de gemeenschap. Het gaat om veel meer dan kerkdiensten. Zijn kerk en geloof relevant voor de maatschappij? Dan praten jong en oud veel makkelijker over

hun geloof met vrienden en anderen. Jezus' leven laat zien dat het goede nieuws delen niet kan zonder een positieve, open en dienende houding naar anderen toe.

Dit is vooral voor jongeren erg belangrijk omdat het onmisbaar is voor hun geestelijke groei. Zij moeten niet alleen betekenisvolle relaties hebben met leeftijdgenoten, maar ook met volwassenen.

OM OVER NA TE DENKEN

Wordt er in jouw gemeente alleen gepraat of doen jullie ook iets? Of is het van allebei een beetje? Veel mensen, vooral jongeren, zijn gemeenten die alleen maar praten zat. 'We praten veel te veel!' zeggen ze. We moeten onszelf vragen: is gemeente zijn een theoretische of een praktische oefening? Zijn we een denkende gemeente, of een gemeente die iets doet?

Franciscus van Assisi zei: 'Predik het evangelie en gebruik daarvoor alleen woorden als dat nodig is!' We hebben het evangelie gepreekt, maar we hebben daar veel te veel woorden voor gebruikt. Zó veel dat onze leden, kinderen en vrienden het zat zijn. Ze zijn moe van de gemeente en het christendom. Hoe kunnen we terugkeren naar het delen van het evangelie zonder woorden?

Hoe zorgen we ervoor dat iedereen in onze gemeente anderen gaat dienen? Wat kunnen we doen zodat iedereen die we kennen meewerkt om van de wereld een betere plek te maken? Petrus heeft het

hierover in zijn eerste brief. Hij zegt: 'Laat ieder van u de gaven die hij van God gekregen heeft, gebruiken om de anderen daarmee te helpen, zoals het goede beheerders van Gods veelsoortige gaven betaamt.' (1 Petrus 4:10) Als Petrus het heeft over het gebruiken van onze gaven, dan heeft hij het over veel meer dan wat wij over het algemeen doen. Zijn wij trouwe rentmeesters en goede beheerders van Gods genade? God heeft ons gevraagd zijn genade zo in te zetten dat we daarmee anderen dienen. Doen we dat?

Veel adventgemeenten staan helemaal los van de gemeenschap die ze dienen. Soms weet zelfs geen buurtbewoner dat er een gemeente zit. Heb je ooit nagedacht over wat er gebeurt als je plaatselijke gemeente eens helemaal zou verdwijnen? Wie merkt het? Zouden mensen zich zorgen maken? Gaat er iemand naar de politie om ons als vermist te melden? Zou iemand klagen: 'De adventisten zijn gewoon verdwenen en we willen ze terug hebben, omdat onze samenleving niet zonder ze kan?'

Het voorzien in wat anderen nodig hebben is waarschijnlijk de beste manier om Jezus Christus aan deze wereld te laten zien. We zijn geroepen om anderen te dienen. Waarom volgen we Jezus' voorbeeld dan niet door anderen te geven wat ze nodig hebben? Waarom zoeken we niet naar nieuwe en betere manieren om te dienen? Probeer eens een paar praktische manieren van dienen te bedenken: het voeden van armen, daklozen een slaapplek geven, ouderen bezoeken, noem maar op. Denk aan manieren van dienstbaarheid die nuttig zijn. Dienstbaarheid die het leven van mensen raakt en de wereld om ons heen beter maakt.

Hoe volgen we het voorbeeld van Jezus? Met welke manier van dienen kunnen we iets voor anderen doen? Wat heeft onze gemeenschap nodig en hoe dragen we daaraan bij? Welke nieuwe manieren zijn er om te dienen?

DISCUSSIE

- › Ben je ooit iemand tegengekomen die zijn geloof deelde door te dienen?
- › Hoe diende Jezus mensen?
- › Wat kunnen we doen om een dienende gemeente te worden?
- › Welke hindernissen komen we tegen als we anderen dienen?
- › Welke stappen kunnen gemeenteleden zetten om elkaar beter te dienen?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Wat doen we al om anderen te geven wat zij nodig hebben?
- › Zijn er elementen in de cultuur van onze gemeente die we moeten veranderen om beter in te spelen op wat anderen nodig hebben?
- › Wat kunnen we doen om beter te dienen?
- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering in de praktijk brengen?

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Doe mee met Global Youth Day. Zie het materiaal van de Generale Conferentie voor ideeën.
- › Organiseer een zendingsdag en zet je in voor je naaste omgeving.
- › Bespreek de symbolische betekenis van de voetwassing en verbind dat aan een gelegenheid om te dienen.
- › Verzamel informatie over je ecologische voetafdruk ga na of en welke producten je koopt samenhangen met een vorm van slavernij.
- › Werk samen met ADRA om iets te organiseren.
- › Stel een commissie samen die regelmatig mogelijkheden inplant voor dienstbaarheid.
- › Schep de mogelijkheid om ervaringen te delen over het dienen van anderen.
- › Neem contact op met het gemeentekantoor in je woonplaats en vraag wat je kunt doen in jouw stad of dorp. Wees praktisch.
- › Bied een autowasdag of een bandenwisseldienst aan voor de burens van jullie gemeente.
- › Bezoek een bejaardenhuis en praat met de bewoners.
- › Lees het artikel van Janos Kovacs-Biro op de iCOR-website voor meer ideeën.

VERZOENEN

7

GEMEENTEN DIE ZICH INZETTEN VOOR VERZOENING EN ZELF VREDIG SAMENLEVEN, MOEDIGEN VERZOENING EN GENEZING AAN IN DE NAAM VAN JEZUS. DAT GELDT VOOR DE RELATIE MET ONZE HEMELSE VADER EN MET ELKAAR.

Dit alles is het werk van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en ons de verkondiging daarover toevertrouwd. Het is God die door Christus de wereld met zich heeft verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. En ons heeft Hij de verkondiging van de verzoening toevertrouwd. Wij zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep. Namens Christus vragen wij: laat u met God verzoenen. (2 Korintiërs 5:18-20)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Matteüs 5:23-25 / Verzoening in de Bergrede
- › Romeinen 5:9-11 / Jezus verzoent ons met God

WAT BETEKENT VERZOENING?

Als je missiewerk doet op het gebied van 'het dienstwerk van verzoening', plaats je Jezus in het midden. Je toont respect voor

andere mensen en neemt hen serieus. Als vertegenwoordigers van verzoening, zijn we 'bruggenbouwers'. We zijn ambassadeurs van Jezus. We nodigen anderen uit zich met God te verzoenen. Alle evangelisatie is minder belangrijk dan de opdracht om relaties met God te helen en te herstellen. Dat geldt ook voor het helpen van mensen. Iedereen moet persoonlijk de weg kunnen vinden om zich te verbinden met onze liefhebbende hemelse Vader. Gemeenten die trouw zijn aan die opdracht, begrijpen dit: de uitnodiging om je met God te verzoenen is alleen geloofwaardig als ze dat ook zelf uitleven. Omdat ze het hebben ervaren. Want het gaat over het weer opbouwen van relaties. Kijk naar deze missie vanuit het oogpunt van verzoening. Dan begrijp je dat je het goede nieuws niet los kunt zien van wie het vertelt. En ook niet van het evangelie zoals de gemeente dat praktisch voorleeft. Daarom wordt elk lid opgeroepen om een ambassadeur te zijn voor Jezus en het evangelie te laten zien in hun leven.

OM OVER NA TE DENKEN

Een bekende toepassing van het woord verzoening is de Waarheids- en Verzoeningscommissie in Zuid-Afrika. Het was 1996. Na tientallen jaren van grote mensenrechtenschendingen, was het land begonnen met stappen zetten in de richting van een gelijkwaardige en democratische samenleving. De verschrikkelijke daden van het racistische apartheidstijdperk konden natuurlijk niet worden vergeten. Het land had een manier nodig om met het verleden om te gaan. Onder leiding van Desmond Tutu, een Anglicaanse aartsbischop, werd besloten de nadruk niet te leggen op vergelding, maar op verzoening.

Tutu keek naar het naoorlogse Europa. Hoe in de Processen van Neurenberg was omgegaan met de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog? De procedures waren gericht op vergelding. Tutu vond dat zo'n procedure er misschien voor zorgde dat de slachtoffers zich beter voelden, maar het land niet samen zou brengen. Straf zou niet leiden tot vergeving. Het land had verzoening nodig. Dus werden duizenden mensen gehoord, slachtoffers én daders. Hun verhalen werden vastgelegd en gedeeld. Waar dat van toepassing was, was er vergeving. Het moet worden toegegeven dat de Waarheids- en Verzoeningscommissie niet zo goed werkte als had gekund. Zo gaat dat met veel menselijke plannen. Dat kwam vooral doordat veel slachtoffers liever straf dan vergeving wilden. Toch is het een heel goed voorbeeld van hoe christelijke liefde haat, woede en verbroken relaties kan overwinnen.

Verzoening en liefde gaan hand in hand. Jezus leerde zijn volgelingen in zijn beroemde preek op de berg hoe zij met woede moesten omgaan. In zijn krachtige uitspraken over woede zegt Jezus dat verzoening moet om te kunnen aanbidden. Jezus zegt: 'Wanneer je dus je offergave naar het altaar brengt en je je daar herinnert dat je broeder of zuster je iets verwijt, laat je gave dan bij het altaar achter; ga je eerst met die ander verzoenen en kom daarna je offer brengen.' (Matteüs 5:23-24) Als we God willen aanbidden, moeten we ons eerst verzoenen met de ander. Als we hier goed over nadenken, moeten we wel toegeven dat Jezus ons een uitdagend en moeilijk gebod geeft! Denk hier eens over na.

Is er iemand die iets tegen jou heeft? Heb je iemand pijn gedaan? Is er iemand met wie jij je moet verzoenen voordat je God aanbidt? Hoe zorg je voor verzoening tussen jou en die persoon?

Sta ook eens stil bij de andere kant van het verhaal. Heb jij iets tegen iemand? Heeft iemand jou pijn gedaan en nooit excuses gemaakt? Wil en moet hij of zij zich met jou verzoenen? Is er iets dat dit in de weg staat? Wat kun jij doen om voor verzoening te zorgen?

God stuurde zijn enige zoon om ons met Hem te verzoenen. We verlieten God, wij deden Hem pijn, maar God deed er alles aan om ons met Hem te verzoenen. Zijn enige zoon gaf ons ons de opdracht om ons met elkaar te verzoenen. Wat kunnen we doen om van onze gemeenten een plaats te maken van verzoening?

DISCUSSIE

- › Is er iemand met wie jij je moet verzoenen? Wat kun jij doen om daarvoor te zorgen?
- › Heeft iemand ooit zijn best gedaan om zich echt met jou te verzoenen? Hoe liep dat af en hoe voelde je je toen?
- › Hoe kan onze gemeente een plaats van verzoening worden?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Welke stappen hebben wij al gezet voor verzoening en genezing?
- › Zijn er elementen in onze gemeentecultuur die we moeten veranderen om meer verzoening en genezing mogelijk te maken?
- › Hoe wordt onze gemeente een plaats van verzoening?
- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering al in de praktijk brengen? (Kies er één of twee uit de onderstaande suggesties of uit jullie eigen discussie.)

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Plan een workshop over gevoelige onderwerpen die te maken hebben met macht. Denk aan culturele diversiteit, voorrechten van blanken, of minderheden.
- › Plan een conversatiecafé met de groep in de gemeente die in de samenleving ondervertegenwoordigd is of waar altijd een mening over is. Ga na wat je kunt leren over waarden en verzoening.
- › Plan een huwelijksseminar, mogelijk met behulp van *Laugh your way to a better marriage* van Mark Gungor.
- › Plan een preekserie of een dialoog over: vergeving, verzoening en genezing. Wat betekenen deze concepten echt?
- › Denk na over een sabbat over kwetsbaar zijn, waar de leden leren zichzelf kwetsbaar op te stellen naar anderen.
- › Nodig een spreker uit om te spreken over schaamte en over mensen belachelijk maken ('shame and shaming'). Bespreek hoe jullie daarmee omgaan.

BEGELEIDEN

SOMMIGE GEMEENTEN WILLEN VOORAL DAT HUN KINDEREN EN JONGEREN PERSOONLIJK WORDEN BEGELEID IN HUN GELOOFSLEVEN. ZE DOEN DAT OOK VOOR DE VOLWASSENEN. DEZE GEMEENTEN VINDEN GEESTELIJKE BEGELEIDING HEEL BELANGRIJK.

Doe alles wat ik u heb geleerd en overgedragen, wat ik u heb verteld en laten zien. Doe het, en de God van de vrede zal met u zijn.

(Filippenzen 4:9)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Genesis 13:1-9 / Abraham en Lot
- › Lucas 9:10-17 / Christus navolgen
- › 1 Timoteüs 4:11-16 / Raadgevingen voor Timoteüs
- › Filemon / Begeleiden en verzoenen

WAT BETEKENT BEGELEIDEN?

Jezus was een mentor voor zijn leerlingen, net zoals Mozes dat was voor Jozua en Barnabas voor Paulus en Marcus. Jonge mensen

hebben naast hun ouders andere volwassenen nodig. Mensen die van betekenis zijn in hun leven en een rolmodel zijn. Gemeenten bevorderen daarom informele relaties tussen de generaties en leiden ook mentoren op. Die kunnen anderen weer begeleiden in hun geestelijke groei. 'De klassieke definitie van het mentor-zijn, is dat een oudere en meer ervaren gids, die wordt geaccepteerd door de jongere, hem of haar begeleidt. Een mentor kan helpen de overgang naar de volwassenheid makkelijker te maken door ondersteuning en uitdaging. Zo gezegd is het een ontwikkelingsrelatie, waarbij de jongere wordt begeleid naar de wereld van de volwassenen' (Kate Philip, 'Mentoring and Young People' in *Encyclopedia of Informal Education*, Augustus 2000). Jongeren die relaties hebben met zorgzame volwassenen, vertonen minder vaak risicovol gedrag. Ze hebben meer zelfvertrouwen en zullen anderen sneller helpen. Dat blijkt als je hen vergelijkt met

jongeren die zulke relaties niet hebben. Mentoren in de kerk kunnen dus hulp geven aan kinderen, tieners en jongeren om geestelijk te groeien en om een antwoord te vinden op uitdagingen van het leven. Jongeren kunnen ook de mentor zijn van oudere mensen.

OM OVER NA TE DENKEN

*Vertel het me en ik vergeet het,
Leer het me en misschien herinner ik het me,
Betrek mij erbij en ik leer het.*

Dit zei Benjamin Franklin, één van de grondleggers van de VS. Hij was wetenschapper, uitvinder, staatsman en diplomaat. Hij was een invloedrijke figuur in de ontwikkeling van de westerse wereld. Wat hij 300 jaar geleden zei, is nog steeds waar. Daarom nemen gemeenten die de iCOR-waarden onderschrijven het mentor zijn serieus.

Veel gemeenten worstelen met het vinden van goede leiders, die taken over willen nemen. Hoe vaak horen we niet ‘Waarom nemen de jongeren geen verantwoordelijkheid; waar is de volgende generatie?’ We willen toch allemaal een nieuwe, opkomende generatie die het stokje overneemt? Waar zijn ze dan? Dat zal ik je vertellen. Ze staan voor onze neus! Ze wachten tot je ze dat stokje geeft.

Dit is het probleem. Veel jonge volwassenen willen het stokje wel overnemen. Maar niet als dat betekent dat ze alles op diezelfde, oude manier moeten doen. Misschien willen de ouderen niet loslaten totdat

ze er zeker van zijn dat ze de jeugd kunnen ‘vertrouwen’ om de dingen te doen zoals ze gewend zijn.

Mentor zijn is net zoets als estafettelopen op de Olympische Spelen. Deze wedstrijden worden gewonnen en verloren bij het doorgeven. Soms laat een loper het stokje te vroeg los en valt het op de grond. Of het doorgeven gaat te langzaam omdat de volgende loper te vroeg startte. Het kan nog iets ergers zijn: een loper hield het stokje te lang vast. Het is duidelijk dat het doorgeven van de verantwoordelijkheid heel belangrijk is! In de kerk gaat mentorschap over het begeleiden van die omschakeling. We leren drie belangrijke lessen uit het estafet-voorbeeld.

Ten eerste: stel je op naast degene die je begeleidt. Loop de weg samen. Leer je leerling kennen. Wees geïnteresseerd in de jongeren in je gemeente. Ontdek waartoe ze in staat zijn, wat hun gaven en hun passies zijn. Laat merken dat je dat ziet, daag ze uit die gaven en passies te gebruiken en zoek het positieve in wat ze bedenken.

Ten tweede: houdt het stokje niet te lang vast. Mentor zijn betekent niet dat je de controle hebt. Elke generatie moet zelf de relevantie van het geloof ontdekken, zoals het voor hen en in hun cultuur werkt. Mentoren ondersteunen hen in dit proces. Wanneer de tijd rijp is, moet je ze loslaten. Loop een tijdje mee en laat het stokje niet te laat of te vroeg los. Vrijwilligers in de gemeente werken vaak (te) hard.

Zodra ze de mogelijkheid hebben de verantwoordelijkheid aan iemand anders te geven, doen ze dat en lopen dan weg. Dat is de derde les. Zo'n plotselinge overgang betekent dat het die jongere waarschijnlijk niet gaat lukken. Jongeren hebben hun eigen ideeën, maar ze hebben jouw ervaring nodig.

Salomo had gelijk toen hij schreef: 'Zoals men ijzer scherpt met ijzer, zo scherpt een mens zijn medemens.' (Spreuken 27:17) Het is enorm belangrijk dat onze jonge mensen slagen. Jouw aanmoediging en ervaring kunnen het verschil zijn tussen succes en mislukking. Laten we ervoor zorgen dat we het stokje niet laten vallen. Laten we naast elkaar gaan staan, klaar om los te laten wanneer het tijd is: niet te vroeg en niet te laat.

Wees een mentor! Geef het stokje door.

DISCUSSIE

- › Wie was een mentor voor jou? Hoe ging dat?
- › Hoe begeleid jij nu iemand?
- › Hoe begeleidde Jezus mensen in zijn dienstwerk? Wat kunnen we overnemen?
- › Loslaten hoort bij mentor zijn. Hoe doe je dat?
- › Denk eens na over hoe jongeren verschillende diploma's en certificaten ontvangen. Welke rol speelt mentorschap in dat systeem?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Wat doen we al om geestelijke groei door mentorschap te bevorderen?
- › Zijn er dingen in onze gemeentecultuur die moeten veranderen om mentorschap beter mogelijk te maken?
- › Wat kunnen we doen om mentorrelaties in onze gemeente te bevorderen?
- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering al in de praktijk brengen? (Kies er één of twee uit de onderstaande suggesties of uit jullie eigen discussie.)

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Koppel elke leider aan iemand die hij of zij begeleidt.
- › Bedenk een systeem waarbij jongvolwassenen jongere leden begeleiden.
- › Moedig jonge leden aan om leiding te geven aan de kindersabbatschool, scouts en pathfinders, enzovoorts.
- › Zorg ervoor dat elke doopkandidaat een mentor heeft.
- › Maak een document waarin staat wat jongeren in jouw gemeente op dit gebied en op andere gebieden mogen verwachten.

TRAINEN

9

GEMEENTEN DIE OPENSTAAN OM IETS TE LEREN, ZORGEN VOOR MOGELIJKHEDEN OM HUN LEDEN TE TRAINEN. ZO KUNNEN LEDEN HUN PERSOONLIJKE GAVEN EN MOGELIJKHEDEN ONTWIKKELEN. DE GEMEENTE MAAKT HET MOGELIJK OM IN DE GEMEENTE TE DIENEN.

Wijs een spotter niet terecht, hij zou je haten, berisp een wijze, en hij mag je graag. Een wijze wordt nog wijzer als je hem berispt, een rechtvaardige vergroot zijn inzicht door wat je hem leert. Wijsheid begint met ontzag voor de Heer, inzicht is vertrouwdheid met de Heilige. (Spreuken9:8-10)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Deuteronomium 6:4-9 / De Israëlieten wordt opgedragen hun kinderen te trainen
- › 1 Timoteüs 4:6-10 / Paulus draagt Timoteüs op zijn gemeenten te trainen

WAT BETEKENT TRAINEN?

Leren hoort bij het leven. Niet meer leren betekent stilstaan. Jezus werd gerespecteerd als een rabbi. Dat wil zeggen dat Hij een leraar

was. Het woord discipelen vertalen we in het Nederlands daarom met 'leerlingen'. Het Griekse woord voor leerling (mathetes) komt uit de wereld van de opvoeders. De volgelingen van Jezus zijn mensen die in opleiding zijn en opleiding bevordert groei. Het echte doel in de school van Jezus is dit: begrijpen dat het om daden gaat en niet alleen om woorden en kennis. Door mensen te trainen kunnen zij hun krachten zo goed mogelijk inzetten. Ze kunnen verder ontwikkelen en groeien. De gemeente moet een plaats zijn waar alle generaties iets nieuws kunnen leren. Jonge mensen zijn niet de enigen die gestructureerde, doorlopende scholing nodig hebben. Zij zijn ook niet de enigen die ondersteuning nodig hebben voor hun dagelijks leven vanuit de plaatselijke gemeente. Gemeenten die training belangrijk vinden, zorgen daarom voor trainingsmogelijkheden. Mogelijkheden voor alle leden om te groeien in inzicht, het verbeteren van hun persoonlijke gaven en om zich verder te ontwikkelen in hun dienst voor God. Zij moedigen hun leden aan en ondersteunen hen in deelname aan trainingsmo-

gelijkheden, binnen en buiten hun eigen kring. Het is goed voor de vooruitgang van een levende geloofsgemeenschap als zij weet dat je nooit te oud bent om te leren.

OM OVER NA TE DENKEN

Eén van de allereerste dingen die Jezus deed, was het roepen van zijn leerlingen. Hij riep twaalf jonge mannen om Hem te volgen: twaalf discipelen, twaalf leerlingen. Ze lieten alles achter, gingen met Hem mee en lieten zich trainen. Het trainen van zijn volgelingen was een belangrijk deel van Jezus' werk. Hij onderwees hen en Hij liet zien hoe Hij zijn dienstwerk deed. Zo konden zij hun eigen gaven ontdekken. Na een tijdje zond Jezus hen eropuit. Niet alleen, maar twee aan twee. Hij zei tegen hen: 'Ga op weg en verkondig: "Het koninkrijk van de hemel is nabij." Genees zieken, wek doden op, maak mensen die aan huidvraat lijden rein en drijf demonen uit.' (Matteüs 10:7-8) Wat Jezus hun

vertelde om te doen, was niets nieuws. Hij had hen al die tijd al getraind voor dat werk. Zij waren Jezus' eerste stagiaires.

Maar twaalf mensen waren niet genoeg en al snel volgden er meer studenten. Jezus trainde tweeënzeventig anderen, en ook zij gingen eropuit om dezelfde dingen te doen. Toen ze terugkwamen, waren ze verbaasd. 'Heer,' zeiden ze, 'zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons bij het horen van Uw naam.' (Lucas 10:17) Het grootste deel van Jezus' dienstwerk was het trainen van mensen. Na zijn hemelvaart namen de leerlingen van Jezus de verkondiging en genezing van Hem over: 'zij getuigden van Hem tot aan de uiteinden van de aarde.' (Handelingen 1:8)

Het trainen van mensen stopte niet bij Jezus. In Handelingen lezen we dat Paulus een jonge leerling ontmoette. Timoteüs, heette hij. Paulus neemt Timoteüs mee om hem te trainen. Terwijl zij samen reizen, ziet Paulus wat Timoteüs' gaven zijn. Paulus traint hem jarenlang en geeft hem ruimte, zodat Timoteüs zijn gaven kan ontwikkelen. Langzamerhand krijgt Timoteüs meer verantwoordelijkheid, en dan zien we dat hij de leiding krijgt over de gemeente in Efeze. Timoteüs was op dat moment nog een jonge man (1 Timoteüs 4:12). Timoteüs is dan misschien wel goed opgeleid, maar toch traint Paulus hem nog verder door hem twee brieven te schrijven.

Het dienstwerk van Jezus en Paulus was gericht op het opleiden van jonge mensen, om functies over te nemen die te maken hadden met dienstbaarheid en dienstwerk. Jongeren werden bij de hand genomen. Langzaam kregen zij meer verantwoordelijkheid en werden uiteindelijk de wereld in gestuurd om anderen te dienen. Hoe leidt

onze gemeente mensen op? Geven we jongeren bewust de kans om hun gaven te ontdekken? Geven we mensen steeds meer verantwoordelijkheid, waardoor ze kunnen groeien? Welke mogelijkheden biedt onze gemeente?

DISCUSSIE

- › Zie jij jezelf als iemand die openstaat voor het leren van nieuwe dingen? Wanneer heb jij voor het laatst iets nieuws geleerd? In het dagelijkse leven? In de gemeente?
- › Ben jij getraind om je gaven te ontwikkelen, of werd je in het diepe gegooid?
- › Hoe traiden Jezus of Paulus mensen tijdens hun dienstwerk? Welke dingen kunnen we daarvan zo overnemen?

- › Een deel van training is erop vertrouwen dat leerlingen het overnemen. Hoe kun je ervoor zorgen dat ze dat doen?
- › Wie train jij nu? Wie zou je kunnen trainen?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Wat doen we al om leden op te leiden om hun gaven te ontwikkelen?
- › Zijn er dingen in onze gemeentecultuur die moeten veranderen om meer training mogelijk te maken in de verschillende manieren van dienen?
- › Hoe moedigen we mensen in onze gemeente aan om positief te staan tegenover over het leren van nieuwe dingen leren?
- › Hoe helpen we onze mensen de extra training te krijgen die ze nodig hebben?
- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering al in de praktijk brengen? (Kies er één of twee uit de onderstaande suggesties of uit jullie eigen discussie.)

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Organiseer een Ontdek je gaven-dag voor leden. Gebruik de resultaten om mensen aan te moedigen om te dienen met hun gave.
- › Creëer stageplaatsen bij de huidige leiders.
- › Zet een systeem op van ondersteuning en toezicht, waarbij mensen anderen trainen.
- › Bedenk een doel: hoeveel functies moeten worden vervuld door jongeren en nieuwe leden? Zet hoog in.
- › Maak voor iedereen een persoonlijk ontwikkelingsplan met einddoel.

LEIDING GEVEN

10

GEMEENTEN DIE STRATEGISCH DENKEND EN DOELGERICHT ZIJN, LEIDEN MET VISIE EN PASSIE. ZE BETREKKEN DE JONGERE GENERATIE BIJ HET LEIDEN VAN DE GEMEENTE.

Maar zoek daarnaast onder het volk een aantal doortastende, vrome mannen, die betrouwbaar zijn en zich niet laten omkopen, en geef hun de leiding over groepen van duizend, van honderd, van vijftig en van tien. Zij moeten altijd over het volk rechtspreken. Belangrijke geschillen leggen ze aan jou voor, in minder belangrijke geschillen doen ze zelf uitspraak. Zij zullen je last verlichten door die samen met jou te dragen. Als je het op deze manier aanpakt, en als God het wil, kun je het volhouden en kunnen al die mensen tevreden naar hun tenten gaan. (Exodus 18:21-23)

EXTRA BIJBELGEDEELTEN

- › Numeri 8:23-26 / De rol van jong en oud
- › Exodus 18:13-27 / Delegeren
- › Handelingen 15:36-41 / Verschil van mening en training
- › Romeinen 16 / De hartelijke groeten van Paulus

WAT BETEKENT LEIDING GEVEN?

Een strategisch denkende gemeente met een doel voor ogen, die houdt zich niet alleen bezig met administratieve processen. Die gemeente is bewust bezig met missie en heeft juist aandacht voor ontwikkeling, vooruitgang en groei op alle terreinen. Zo'n gemeente heeft een visie en een missie. En anders ontwikkelt ze er één. Daarbij richt ze de aandacht op de plaatselijke gemeenschap. Ze is altijd actief bezig om alle leden te betrekken, ook de jongeren. Deze gemeente werkt de hele tijd aan ontwikkeling, onderzoek en evaluatie van de visie en doelen. Zij herinnert iedereen in de gemeente aan haar visie. En ze betreft ook jongeren actief bij het leiden van de gemeente. Hoe serieus een gemeente haar jongeren neemt, kun je zien aan hoeveel jongeren op alle niveaus betrokken zijn bij alles wat met leiderschap te maken heeft. Wanneer jongeren meedoen, zien zij de kerk ook als hun kerk. Zij zullen actief vorm geven aan de activiteiten en de opdracht van de kerk. Leiderschap dat zich richt op waarden heeft altijd oog voor de

waarden van iCOR. Op basis van die waarden kijken de leiders vooruit. En ze zoeken naar mogelijkheden om die waarden actief te bevorderen en steeds te evalueren als het gaat om de dagelijkse activiteiten van het gemeentelieven.

OM OVER NA TE DENKEN

Onze gemeente wordt geleid op basis van een visie. Dat is de visie van de oudtestamentische profeten, die de komst van Christus voorspellen. Ook de visie van de nieuwtestamentische auteurs is belangrijk, want die vertellen ons meer over de eindtijd. De visie heeft ook te maken met de visioenen van een van onze oprichters, Ellen White. Daardoor wordt de gemeente nog steeds op verschillende manieren geleid.

De Adventkerk is een visionaire kerk. Het is een kerk die uitkijkt naar een prachtige toekomst. Tegelijkertijd zijn Adventkerken vaak niet zo goed in het scheppen van een visie als het gaat om hun eigen opdracht. Onze visie kijkt naar die prachtige toekomst die we allemaal verwachten. Dat maakt het moeilijk een visie te maken voor de plaatselijke gemeente in het hier en nu.

Dat is een probleem. Want zonder een heldere visie voor het hier en nu, zijn we minder goed in het bereiken van elk land, volk en elke taal. Dit is niet iets van de laatste tijd. Het Bijbelboek Hebrëeën lijkt hetzelfde probleem te bespreken: 'Laten we opmerkzaam blijven en elkaar ertoe aansporen lief te hebben en goed te doen, en in plaats van weg te blijven van onze samenkomsten, zoals sommigen doen,

elkaar juist bemoedigen, en dat des te meer naarmate u de dag van zijn komst ziet naderen.' (Hebrëeën 10: 24-25)

Het dichterbij komen van die dag, dat is onze uiteindelijke visie. Dezelfde visie als die van de Hebrëeën. Tegelijkertijd moeten we nadenken over hoe we elkaar kunnen aansporen om lief te hebben en goed te doen. We moeten bedenken hoe we elk lid kunnen betrekken bij het liefhebben en helpen van anderen. Wanneer we daarmee bezig zijn, ontwikkelen we een visie.

Misschien heeft jouw gemeente wel een visie op papier staan, maar misschien ook niet. Als dit niet zo is, dan is het misschien tijd om er een te maken. Misschien moet je daar beginnen. Als jouw gemeente wel een visie op papier heeft staan, is het een goed idee om erachter te komen wie alles van de visie weet. Wie heeft het geschreven? Wie

was erbij betrokken? Hoe oud is de visie? Is die nog steeds relevant? Heb je iedereen betrokken bij de totstandkoming? Helpen jongeren mee om hem in de praktijk te brengen? Wanneer heb je het voor het laatst geëvalueerd en deed iedereen mee?

Uiteindelijk willen we dat alle leden dezelfde visie hebben. Dat is enorm belangrijk. De enige manier om daarvoor te zorgen, is door er steeds over te praten, het te blijven verkondigen en steeds zoveel mogelijk mensen te betrekken bij de uitvoering en evaluatie.

DISCUSSIE

- › Wanneer werd jij een leider? Hoe oud was je?
- › Hoe werd je gecoacht toen je begon met leiderschap?
- › Jongeren droegen bij aan de oprichting van de vroege kerk en ook van de adventbeweging. Waren er jonge mensen betrokken bij het stichten van jouw gemeente? Welke rol spelen jongeren in het leiderschap van je gemeente?
- › Hoeveel jonge leiders maken er deel uit van de scouts en pathfinders? Kunnen we iets leren van dat model?

TOEPASSINGSVRAGEN

- › Wat doen we al om te leiden met visie en passie?
- › Zijn er dingen in de cultuur van onze gemeente die we moeten veranderen om meer gericht en effectief leiderschap mogelijk te maken?
- › Wat kunnen we doen om met meer visie en passie te leiden? Hoe zorgen we ervoor dat we geen luchtkastelen bouwen?

- › Welke praktische ideeën kunnen we vóór de volgende bestuursvergadering al in de praktijk brengen?

PRAKTISCHE SUGGESTIES

- › Maak een lijst van leiderschapsposities in de gemeente. Bespreek welke open kunnen staan voor jongeren.
- › Houd een ‘visiesabbat’, waarbij je in elke leeftijdsgroep de visie van de gemeente bespreekt.
- › Jongeren hebben moeite zich voor langere tijd vast te leggen op een positie. Overweeg om jongeren voor een projectmatige leiderschapspositie te vragen.
- › Stel een groep samen met vertegenwoordigers uit elke leeftijdsgroep. Maak een plan om de visie met de gemeente te delen en die tot een levend iets te maken.
- › Stuur zo’n groep naar een leiderschapstraining.
- › Zorg voor stageplekken bij de huidige leiders.
- › Zorg voor een systeem van ondersteuning en toezicht waarbij iedereen die nu leider is, mentor wordt van een jongere.
- › Plan regelmatig visiediensten, waarin je de eredienst koppelt aan de gemeentevisie.
- › Geef jezelf een doel: hoeveel leiderschapsposities moeten door jongeren worden vervuld? Zet hoog in.
- › Organiseer een dag waarop iedereen kan bijdragen aan de visie door zijn persoonlijke gaven.
- › Maak voor iedereen een persoonlijk ontwikkelingsplan met een einddoel.

BESCHIKBAAR MATERIAAL WAT BETREFT iCOR

+ DE iCOR
STUDIEGIDS

+ DE iCOR
INFORMATIEBROCHURE

+ DE iCOR
DVD GIDS

MEER INFORMATIE:

www.icor.church/nl en
www.adventist.nl

NU BESCHIKBAAR! DE NIEUWE ICOR WEBSITE

www.icor.church

UNIQUE AND YET
INSEPARABLE

the
BIBLE-MAGAZINE

the
STUDY GUIDE

EPISTLE TO THE

R O M A N S

Een hulpmiddel om te gedenken
dat de Hervorming
500 jaar geleden begon.

- Een studiegids die is geschreven door de leiders van het departement voor Jeugd en Scouting/padvinderij van de Inter Europese Divisie (EUD)
- Over ieder hoofdstuk van het boek Romeinen is een wijding of een stukje commentaar.
- Een mooie en creatieve layout met illustraties en plaatjes die de tekst van de Romeinenbrief tot leven brengen.
- De studiegids bevat vragen om zelf over na te denken of voor een groepsgesprek.
- De hulpmiddelen zijn beschikbaar in **10 verschillende talen**: Bulgaars, Tjechisch, Slowaaks, Engels, Frans, Duits, Italiaans, Portugees en Spaans.

The Bible Magazine

Brief aan de Romeinen in een prachtig ontwerp
88 pagina's

The Study Guide

Onderdelen: 1. Uitleggen, 2. Nadenken, 3. Toepassen,
4. Vragen en 5. Citaat
104 pagina's

Ontdek Gods karakter en schoonheid in 27 buitengewone Bijbelstudies

Auteur: Ty Gibson

'HIJ ZAL ERVOOR ZORGEN DAT
OUDERS ZICH VERZOENEN MET HUN KINDEREN
EN KINDEREN ZICH VERZOENEN MET HUN OUDERS.'

Maleachi 3:24

- © Inter-European Division of the Seventh-day Adventist Church
- © Trans-European Division of the Seventh-day Adventist Church
- © Landelijk Kantoor, Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten (NUChC)

BOUWEN AAN EEN GEESTELIJK THUIS
SAMEN *onze waarden* UITLEVEN

 www.icor.church

 Seventh-day
Adventist Church